

USTAWA**z dnia 14 marca 2003 r.****o dokonywaniu europejskich zgłoszeń patentowych oraz skutkach
patentu europejskiego w Rzeczypospolitej Polskiej****Opracowano na pod-
stawie: Dz.U. z 2003
r. Nr 65, poz. 598, z
2007 r. Nr 136, poz.
958.****Rozdział 1****Przepisy ogólne****Art. 1.**

¶lekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) „Konwencji” – rozumie się przez to Konwencję o udzielaniu patentów europejskich (Konwencję o patencie europejskim) z dnia 5 października 1973 r. zmienioną Aktami Rewizyjnymi z dnia 17 grudnia 1991 r. i z dnia 29 listopada 2000 r. oraz decyzjami Rady Administracyjnej Europejskiej Organizacji Patentowej z dnia 21 grudnia 1978 r., z dnia 13 grudnia 1994 r., z dnia 20 października 1995 r., z dnia 5 grudnia 1996 r. i z dnia 10 grudnia 1998 r.;
- 2) „europejskim zgłoszeniu patentowym” – rozumie się przez to zgłoszenie w celu uzyskania patentu europejskiego dokonane na podstawie Konwencji;
- 3) „patencie europejskim” – rozumie się przez to patent udzielony przez Europejski Urząd Patentowy na podstawie Konwencji;
- 4) „Prawie własności przemysłowej” – rozumie się przez to ustawę z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej (Dz.U. z 2001 r. Nr 49, poz. 508 oraz z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 108, poz. 945, Nr 113, poz. 983 i Nr 153, poz. 1271);
- 5) „Urzędzie Patentowym” – rozumie się przez to Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiej;
- 6) „tłumaczeniu patentu europejskiego” – rozumie się przez to tłumaczenie opisu patentowego w rozumieniu art. 54 ust. 2 Prawa własności przemysłowej.

Art. 2.

Do europejskiego zgłoszenia patentowego i patentu europejskiego, wyznaczającego Rzeczpospolitą Polską jako kraj ochrony, stosuje się Konwencję, przepisy niniejszej ustawy oraz Prawa własności przemysłowej.

Art. 3.

1. Europejskie zgłoszenie patentowe, z wyjątkiem europejskich zgłoszeń wydzielonych, może być dokonane w Urzędzie Patentowym.

[2. Obywatel polski lub osoba prawna mająca odpowiednio miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zobowiązany jest do dokonania europejskiego zgłoszenia patentowego w Urzędzie Patentowym i dołączenia jego tłumaczenia na język polski. W tym przypadku przepisu art. 40 Prawa własności przemysłowej nie stosuje się.]

<2. Jeżeli europejskie zgłoszenie patentowe nie było przedmiotem wcześniejszego zgłoszenia w Urzędzie Patentowym, to obywatel polski albo zagraniczna osoba prawna lub fizyczna mająca odpowiednio miejsce zamieszkania lub siedzibę w Rzeczypospolitej Polskiej jest obowiązany do jego dokonania w Urzędzie Patentowym. W przypadku gdy tak dokonane europejskie zgłoszenie patentowe jest sporządzone w języku obcym, do zgłoszenia tego powinno być dołączone jego tłumaczenie na język polski. W przypadku dokonania europejskiego zgłoszenia w Urzędzie Patentowym przepisu art. 40 ustawy – Prawo własności przemysłowej nie stosuje się.>

Nowe brzmienie ust. 2 w art. 3 wchodzi w życie z dn. 1.11.2007 r. (Dz.U. z 2007 r. Nr 136, poz. 958).

Rozdział 2

Skutki europejskiego zgłoszenia patentowego

Art. 4.

1. Do każdego europejskiego zgłoszenia patentowego opublikowanego w sposób określony w Konwencji, w którym Rzeczpospolita Polska została wyznaczona jako kraj ochrony, stosuje się odpowiednio przepisy art. 25 ust. 3, art. 26 ust. 2 i art. 287 oraz, z zastrzeżeniem ust. 2, art. 288 Prawa własności przemysłowej.
2. Jeżeli roszczenie, o którym mowa w art. 287 Prawa własności przemysłowej, jest wywodzone z ogłoszenia o zgłoszeniu wynalazku, może być ono dochodzone od daty zamieszczenia w Biuletynie Urzędu Patentowego informacji o tłumaczeniu na język polski zastrzeżeń patentowych europejskiego zgłoszenia patentowego, złożonym przez zgłaszającego w Urzędzie Patentowym. Przepisy art. 7 ust. 2-4 stosuje się odpowiednio.
3. Informację, o której mowa w ust. 2, Urząd Patentowy zamieszcza niezwłocznie po otrzymaniu tłumaczenia. Informacja obejmuje tytuł wynalazku oraz wskazanie klas według międzynarodowej klasyfikacji patentowej.
4. Osoby trzecie mogą zapoznawać się z tłumaczeniem, o którym mowa w ust. 2, od dnia ogłoszenia informacji o tym tłumaczeniu.

Art. 5.

1. W przypadku gdy europejskie zgłoszenie patentowe zostanie odrzucone, wycofane lub uznane za wycofane, może ono być, na warunkach określonych w Konwencji, uznane za zgłoszenie o udzielenie patentu lub prawa ochronnego na wzór użytkowy na podstawie Prawa własności przemysłowej.

2. W przypadkach określonych w ust. 1 zgłaszający jest obowiązany uiścić, najpóźniej w terminie dwóch miesięcy od daty doręczenia wezwania, opłaty przewidziane dla zgłoszeń dokonanych w Urzędzie Patentowym, oraz dostarczyć tłumaczenie na język polski europejskiego zgłoszenia patentowego.
3. Tłumaczenie europejskiego zgłoszenia patentowego, o którym mowa w ust. 2, w części obejmującej opis zgłoszeniowy wynalazku w rozumieniu art. 44 ust. 1 Prawa własności przemysłowej, a także skrót opisu, powinny być złożone w dwóch egzemplarzach.

Rozdział 3

Skutki patentu europejskiego w Rzeczypospolitej Polskiej

Art. 6.

1. Przez uzyskanie patentu europejskiego, w którym Rzeczpospolita Polska została wyznaczona jako kraj ochrony, nabywa się, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3, takie same prawa, jakie przyznaje patent udzielony na podstawie Prawa własności przemysłowej.
- [2. Uprawniony z patentu europejskiego jest obowiązany złożyć w Urzędzie Patentowym tłumaczenie patentu europejskiego na język polski w terminie trzech miesięcy od daty opublikowania przez Europejski Urząd Patentowy informacji o jego udzieleniu.]*
- <2. Uprawniony z patentu europejskiego jest obowiązany złożyć w Urzędzie Patentowym tłumaczenie patentu europejskiego na język polski w terminie trzech miesięcy od daty opublikowania przez Europejski Urząd Patentowy informacji o jego udzieleniu. Termin ten nie podlega przywróceniu.>**
3. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio, jeżeli w wyniku rozpatrzenia sprzeciwu przez Europejski Urząd Patentowy patent europejski zostanie zmieniony.
- [4. W przypadku niespełnienia wymogów, o których mowa w ust. 2 i 3, Urząd Patentowy wydaje decyzję stwierdzającą nieważność patentu europejskiego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej od daty jego udzielenia.]*
- <4. W przypadku niespełnienia wymogów, o których mowa w ust. 2 lub 3, patent europejski jest nieważny na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej od daty jego udzielenia.>**

Nowe brzmienie ust. 2 i 4 w art. 6 wchodzi w życie z dn. 1.11.2007 r. (Dz.U. z 2007 r. Nr 136, poz. 958).

Art. 7.

1. Tłumaczenie patentu europejskiego, o którym mowa w art. 6 ust. 2 i 3, Urząd Patentowy publikuje niezwłocznie po otrzymaniu tego tłumaczenia, zamieszczając datę publikacji przez Europejski Urząd Patentowy informacji o udzieleniu patentu europejskiego.
2. W przypadku gdy zakres przedmiotowy patentu europejskiego określony w tłumaczeniu, o którym mowa w art. 6 ust. 2, jest węższy od jego zakresu określonego w języku postępowania przed Europejskim Urzędem Patentowym, przyjmuje się, że tekstem autentycznym patentu europejskiego jest, z wyjątkiem postępowania o unieważnienie patentu europejskiego, jego tłumaczenie.

3. W każdym czasie uprawniony z patentu europejskiego może złożyć tłumaczenie poprawione, które, z zastrzeżeniem ust. 4, wywołuje skutek prawny po dokonaniu jego publikacji przez Urząd Patentowy. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio.
4. Każdy, kto w dobrej wierze stosuje wynalazek lub poczynił rzeczywiste i poważne przygotowania do jego stosowania w sposób niepowodujący naruszenia patentu europejskiego, o którym mowa w ust. 2, może nadal, po dacie publikacji tłumaczenia poprawionego, stosować wynalazek nieodpłatnie w ramach swojego przedsiębiorstwa lub dla swoich potrzeb.
5. Uprawniony z patentu europejskiego jest obowiązany uiścić opłatę za publikację tłumaczenia, o którym mowa w art. 6 ust. 2, w terminie trzech miesięcy od daty doręczenia wezwania, w wysokości określonej dla opłaty za publikację i druk opisu określonej w przepisach wydanych na podstawie Prawa własności przemysłowej.
6. Przepis ust. 5 stosuje się odpowiednio do każdego tłumaczenia poprawionego, o którym mowa w ust. 3.

Rozdział 4

Opłaty okresowe za ochronę wynalazku

Art. 8.

1. Za ochronę wynalazku, na który został udzielony patent europejski, Urząd Patentowy pobiera opłaty okresowe, począwszy od roku następującego po roku, w którym Europejski Urząd Patentowy opublikował informację o jego udzieleniu. Opłat okresowych nie pobiera się w przypadku, o którym mowa w art. 6 ust. 4.
2. Opłaty okresowe, o których mowa w ust. 1, uiszcza się w wysokości określonej w przepisach wydanych na podstawie Prawa własności przemysłowej dla wynalazków, na które udzielono patentu w Rzeczypospolitej Polskiej.
3. W przypadku gdy pierwsza opłata okresowa ustalona stosownie do ust. 1 i 2 ma dotyczyć części okresu ochrony, wysokość tej opłaty przyjmuje się proporcjonalnie do części tego okresu, obliczonego w latach w stosunku do całego okresu ochrony.

Rozdział 5

Przepis końcowy

Art. 9.

Ustawa wchodzi w życie z dniem związania Rzeczypospolitej Polskiej Konwencją.